

udrives eller Gaanden afhugges og Hovedet sættes paa Stage; men dette er hævet med Hensyn til trykte Skrifter, og derved er der ogsaa bevirket Forandring med Hensyn til den samme Forbrydelse udøvet paa andre Maader. Men naar nu denne Presselov er hævet, og der ikke bliver sat Noget istedetfor, saa opstaaer et Hul. Fremdeles er det vist nok, at vi have i vore almindelige Love Straffebestemmelser for private Pres-Fornærmelser mod Medborgere, men de ere yderst ufuldkomne, og navnlig er det vist almindeligt erkjendt, at Tremarks-Straffen for visse Injurianter er en i sig selv upassende Straf, navnlig med Hensyn til de Omstændigheder, hvorunder en saadan Forbrydelse idelig foregaaer, og paa den anden Side er det heller ikke Besyttelse nok for den borgerlige Ære, at enhver Pres-fornærmelse, naar den ikke indbefattes under de Artikler, som bestemme Tremark-Straffen, kan affones ved Bøder. Jeg troer altsaa, at der er adskillige Bestemmelser angaaende de Forbrydelser, som kunne udøves ved Pressen, som ikke burde mangle i den nye Lov. Men naar man optog disse Bestemmelser, kunde de øvrige, navnlig hvad der vedkommer Raad og Tilskyndelse til Forbrydelser, beqvemmeligen udgaae, og der kunde derefter i en særegen Bestemmelse fastsættes, at hvis ellers nogen Forbrydelse, som ikke var indbefattet under disse Bestemmelser, blev udøvet ved Pressens Hjælp, vilde det blive straffet efter de almindelige Lovbestemmelser.

Dahl: I Anledning af hvad den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Valgkreds (Drsted) nys yttrede, skal jeg kun tilføie til hvad jeg før bemærkede, at det ingenlunde er min Mening, at disse uhensigtsmæssige ældre Straffebestemmelser, skulle vedblive at staae uforandrede i Loven; men jeg mener, at de maatte forandres paa vedkommende Steder, og man maatte saaledes tage hele den øvrige Lovgivning for sig og i alle dens Dele bedømme, hvorvidt der var Anledning til Forandring, med Hensyn til enhver af de forskellige Forbrydelser for sig, og navnlig ogsaa Bestemmelserne om Gudsbespottelse o. s. v. Jeg troer derved, at man vilde faae en mere correct og bedre affasset Lovgivning for disse Forbrydelser i det Hele,

end naar man behandler dem under Cet i en Lov om Pressen, som kun hovedsagelig omhandler et af Midlerne, hvorved en saadan Forbrydelse kan begaaes. Noget synderligt forekommer det mig, som sagt, at omhandle Forandringen af Straffen for en Forbrydelse, fordi man behandler en Lov, som kun angaaer et af Midlerne, hvorved denne Forbrydelse kan begaaes. Det forekommer mig, at være noget bagvendt, og det synes mig, at være saa meget mere misligt, som man ved at optage disse forskjellige Bestemmelser her i Presseloven, som af den ærede Landstingsmand, der nu satte sig, er paapeget og som ogsaa flere andre af de ærede Talere have paavist, ikke blot giver Bestemmelser om Presseforseelser, men vel at mærke, Bestemmelser, som i deres Consequents maae indføre Forandringer i en stor Deel af den criminelle Lovgivning. Det er især deri jeg troer, at Manglerne ville vise, at der vil komme en heel Deel Inconsequentser ud deraf.

Schow: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at hvis den sidste ærede Taler kan give os Sikkerhed for, at den almindelige criminelle Lovgivning vil komme snart, vilde jeg fuldkommen være af hans Mening; men efter saadanne almindelige Lovarbejders sædvanlige Skjæbne, troer jeg, vi have ikke megen Grund, til at vente den snart; og saa staaer der mange uhensigtsmæssige Bestemmelser for Presseforseelser, navnlig for ærerøvrige Sigtelser og for private Fornærmelser, som det var meget ønskeligt snart maatte hæves, og hvor til Begyndelsen gjerne, saavidt jeg skønner, kunde ske her ved at vedtage de omhandlede Bestemmelser i denne Lov.

Ordføreren: Det er kun ganske faa Bemærkninger jeg skal tillade mig at gjøre. Forsaavidt Udvalget har foreslaaet, at alle Livsstraffe efter § 9 skulle forandres til Statsfængsel paa Livstid, maa jeg tillade mig at bemærke, at det ikke er undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, at der ved denne Forandring af Straf vil fremkomme nogen Anomalie. Men ligesom Livsstraffene i den senere Tids Lovgivning flere Steder ere blevne forandrede til anden Straf, i hvilken Henseende jeg vil henvisse til Forordningen af 1841 om Mordbrand og forsættlig